

SOUTERRAIN Říjen 2015

Můj otec byl Aramejec bloudící bez domova...

(Dt 26,5-10)

Na první říjnovou neděli letos připadá svátek *děkčiny*. O této každoroční slavnosti dáváme Bohu společně najevo, že mu máme proč a zač děkovat.

Po staletí nebylo lidem nutné nijak zvlášť vysvětlovat, že uspořádat takovou slavnost právě na podzim – v návaznosti na dožínky a vinobraní – je v rytmu ročních období ten nejvhodnější čas. Ve dnech, kdy už je možné po týdnech tvrdé práce odložit vidle a kosu, svléct pracovní šaty a vystrojít hostinu z plodů nové úrody, je opravdu zvlášť vhodný čas na zamyšlení, jak se nám vlastně daří, co všechno jsme přijali a „komu za to dík...“

Dnešní městský člověk už obvykle žádnou bezprostřední naději či obavu v souvislosti s úrodou či neúrodou neprožívá. Žije v bláhové představě, že vše potřebné k životu se prostě jen pořizuje na trhu „produktů“. Slyšet pak, co si říkával a čemu se učil starověký Izrael, nám může znít jako naprosto bláznivá řeč „z jiného světa“. I tak – možná *právě* tak – to ale může být inspirativní.

Ti, kdo k nám z Bible promlouvají, pojímali sebe sama za zvláštní „Hospodinův lid“. K takovému pojetí patří, že i ona *země*, kterou obýváme, není nijak „přirozeně naše“, nýbrž je to zem svěčená a to, co zde máme, je darem od Hospodina. Ano, nadřeli jsme se; ale to, co jsme v potu tváře nakonec získali, není „produkt“ – a už vůbec ne „kořist“! – nýbrž „požehnání“, jímž jsme Bohem obdařeni a obdarováni.

Z takového postoje pak plyne řada podstatných důsledků. Dva z nich pěkně vyjadřuje pokyn, který pro Izraelce zachycuje Pátá kniha Mojžíšova (Dt 26,1-15):

Obsah čísla:

- 1-Můj otec byl Aramejec bloudící bez domova... | 3-Výtah z jednání staršovstva |
- 4-Program oslav padesáti let sboru dne 11. října 2015 | 5-Mistr Jan Hus ve Vršovicích |
- 6-20 let v pěveckém sboru Naši pěvci | 7-Výlet do Úholiček | 9-Sborový pobyt v Alpách |
- 10-Nemalovat čerta na zeď! | 11-Jubilanti v říjnu | 11-Oznámení | 12-Kalendář na říjen

„Až přijdeš do země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví, a obsadíš ji a usadíš se v ní, vezmeš z prvotín všech polních plodů, které vytežíš ze své země, ... a vložíš je do koše a půjdeš k místu, které vyvolí Hospodin, aby tam přebývalo jeho jméno... a postavíš koš před Hospodina, svého Boha, a pokloníš se před Hospodinem, svým Bohem. A budeš se radovat ze všeho dobrého, co Hospodin, tvůj Bůh, dal tobě a tvému domu, ty i lévijec i bezdomovec, který bude mezi vámi.“

Jednak, nikoli z toho, co ti zbývá či přebývá, nýbrž z toho prvního a nejlepšího – z prvotín všech plodů – přineseš dar vděčnosti. Žádné: zde je můj „členský příspěvek“ nebo snad „chrámová daň“. Nýbrž: z toho všeho, cos mi dal, přináším vděčně kousek toho nejlepšího ke společné oslavě.

A s tím hned souvisí onen druhý podstatný aspekt. To, co je vnímáno jako dar a požehnání, není pro „skrbliky“, nýbrž pro široké a štědré sdílení, které přesahuje rozměr Božího lidu. Ona radost z darů Božích není jen pro potěšení obdarovaného, jemuž jsou biblická slova adresována, nebop jen pro jeho blízké (jeho rodinu, jeho „dům“). Výslovně se zde zdůrazňuje, že je určena také pro bezdomovce, cizince na cestách, cizokrajné uprchlíky, kteří jsou právě mezi námi.

Na svěřeném kousku země si totiž nikdo nemůže dělat nárok na to, že právě on je tu od počátku „přirozeně doma“ a proto právě jemu tento kus země na věky patří. Právě i s tou příslovečnou „zemí zaslíbenou“ to je přece v Bibli tak, že ji Izrael získal jako *dar* – poté, co byl Hospodinem zachráněn ze smrti, z egyptského otroctví. A praotcové Izraele, jimž byl dar země přislíben, byli původně kočovní *Aramejci* a kdyby je Hospodin neoslovil, nepovolal a na jejich putování neprovázel, nikdy by se jejich potomstvo nestalo Izraelem a nikdy by nedošli do „země oplývající mlékem a medem“.

Ke zvláštní ozvučnosti tohoto prastarého biblického textu navíc právě letos patří, že ona první věta zde citovaného vyznání – „*Můj otec byl Aramejec bloudící...*“ – rezonuje s titulky denních zpráv („Aram“ je označení pro starověkou Sýrii a severozápad Iráku). V překladu Bible Kralické můžeme číst „*Syrský chudý byl otec můj...*“ – A pak že nám, velkoměstským bezzemkům, kteří většinou nepoznají žito od pšenice a svůj „každodenní chléb“ si už sami ani upéct nedovedou, ony texty *ke svátku díkčinění* (a vzájemné *solidarity ve vděčné radosti*) nemají co říct...!

Martin Prudký

Výtah z jednání staršovstva – čtvrtek 3. 9. 2015 v 19:00

- příprava 50. výročí založení našeho sboru
- informace o stavu příprav, zajištění pohoštění si na starost vezme M. Jílková a sborová sestra; víno, pivo, vody P. Hejl. Na nástěnku dáme seznam osob se sníženou pohyblivostí, které bude třeba přivést autem, aby si je mohli řidiči rozebrat. Pozvánky hostům již byly rozeslány, pozvánky členům sboru budou rozeslány e-mailem a poštou, na tištěné pozvánky použijeme pohledy našich oken. Oznámení o v církevním a místním tisku, J. Mašek pozve kazatele a kurátory sousedních sborů.
- příprava voleb části staršovstva 8. 11. 2015: zůstává 5 dosavadních presbyterů, budeme volit 11 nových a 4 náhradníky. Alternativně navrženo postoupení dnešních náhradníků na místa 2 rezignujících členů, pak by se volilo jen 9 presbyterů. O technickém řešení se rozhodne na příští schůzi.
- středisko Diakonie Stodůlky – s. Dana Caldwellá
- zopakován návrh na konání aukce uměleckých děl případně koncertu ve prospěch střediska Diakonie ve Stodůlkách: doporučeno odložit z uvažovaného listopadového termínu na později, po ujasnění detailů požádat členy sboru o pomoc s organizací.
- volba členů DR s účinností od 1. 1. 2016 – bude projednáno na další schůzi DR
- finanční zpráva
- Kongo – odesláno 89 402,- Kč, sbírka na Fond solidarity sborů 21. 6. – odesláno 2 950,- Kč
- celocírkevní sbírka na Fond křesťanské služby – schválen termín 6. 9.
- hospodářské záležitosti a další úkoly
- revize plynového kotle, zavedení teplé vody do nové sprchy a dovybavení koupelny – schváleno
- vyřešit úklidovou komoru pro využití úklidu domu
- objednat školení na provádění archivace; J. Mašek dohodne spoluúčast ÚCK na úpravách farního bytu
- různé
- br. farář Pavel Ruml přijat za člena sboru

- termín podzimního bazaru 25. 10. 2015
- dokoupení skleniček na oslavy – odsouhlaseno
- příspěvky na školné dětí v Kongu – J. Mašek připomene zbývajícím příspěvkatelům – pro příští rok schváleno posunutí termínu na úhradu příspěvku na konec června
- předběžně projednán dopis několika členů mládeže ohledně pomoci uprchlíkům. Staršovstvo se obrátí na SV s žádostí o uspořádání workshopu na téma uprchlíci, jak jim pomoci, jak být připraveni, kde získat informace

Program oslav padesáti let sboru dne 11. října 2015

dejvické vitráže ovoce Ducha svatého: RADOST

Dopoledne od 9:30

Bohoslužby s večeří Páně – povede br. synodní senior Joel Ruml za spoluúčasti farářů Hudcových., s. Lenky Ridzoňové a br. Daniela Henycha. Ke slavnostnímu rázu přispějí Naši pěvci, zazpívají i děti. Ukončení se předpokládá nejpozději ve 12:00.

Poledne

Společný oběd pozvaných hostů a zapsaných zájemců z našeho sboru v restauraci „Na Rozhraní“

Odpoledne od 14:30

Moderovaná část (moderuje br. Zdeněk Susa):

- Zamyšlení br. faráře Jana Čapka a s. Jany Slámové na rámcové téma „Křesťané a křesťanské sbory ve dnešní Evropě“
- Hudební vložka: s. Irena Troupová (zpěv) a Jiřina Marešová-Dvořáková (varhany)
- Krátké úvahy br. Jana Maška a mládeže o devickém sboru

Od 16 hod. volný program s pohostěním

Ukončení s modlitbou a požehnáním na cestu (br. Jan Čapek) se předpokládá v 17:30.

Mistr Jan Hus ve Vršovicích

V Husově sboru ve Vršovicích bylo v roce 1932 otevřeno neobvyklé divadlo, související se sakrálním prostorem. Od padesátých let přestalo sloužit původnímu účelu, stalo se skladištěm. Po čtyřiceti letech bylo citlivě revitalizováno jako významná památka českého konstruktivismu. Když tam byl před dvěma roky obnovován provoz divadla, vyhlásili jeho tvůrci velmi neobvyklé heslo CHUDÉ, ALE POCTIVÉ DIVADLO.

Letos se ve skromném a důstojném prostředí Husova sboru představil ochotnický soubor Divadla pod Petřínem. S velikou péčí a s nadšením nastudoval historické drama Josefa Kajetána Tyla (1808-1856), ve kterém je Husův příběh vyprávěn jako zápas o svobodu a demokracii. První inscenace hry v roce 1848 v Nosticově divadle v Praze se setkala s nadšeným přijetím, ale po porážce revoluce byla na dlouhá léta zakázána.

Ochotnický soubor Divadla pod Petřínem při TJ Sokol Kampa zaslouží uznání za to, že Tylovo drama pro letošní Husův jubilejní rok nastudoval a připravil (pouhých) pět představení. Herci pod režijním vedením Bohumila Gondíka obdivuhodně zvládli staročeštinu původního textu. Pěvecký sbor

Gaudium byl organickou součástí působivého představení. V komorním prostoru vršovického divadla prožívali diváci silné souznění národní tradice s aktuálním hledáním a odcházeli povzbuzeni k neustálému obnovování pokusu o život v pravdě.

Vršovické divadlo je přívětivým kulturním prostorem, je bezbariérové a dobře dostupné veřejnou dopravou. (jen několik kroků od zastávky tramvají 22 a 4). S mistrem Janem se můžete setkat ve Vršovicích ještě dvakrát : 15.října a 19. listopadu.

Květa Jechová

20 let v pěveckém sboru Naši pěvci

Ráda bych vzpomínala na svoje zpívání v Našich Pěvcích. Je to neuvěřitelné, ale je tomu už opravdu 20 let, co jsem velmi nesměle vstoupila na pole sborového zpěvu vážné hudby. Na pole nezorané, čisté. Ale vstoupila jsem s nadšením a vlastně i s určitým očekáváním. „Bude mě to bavit?“ „Budu já přínosem?“ „Budu stačit ostatním určitě mnohem zkušenějším spolupěvcům?“

Zpívala jsem velmi ráda už od dětství. Jezdily jsme se sestrou na putovní tábory po republice a já jsem prochodila kilometry po naší vlasti s písněmi na rtech. Kdykoli byla možnost vystupovat na základní škole v nějakém pěveckém útvaru, já nechyběla. Na střední škole jsem obdivovala hráčky na kytaru, které mohly doprovázet svůj zpěv. Tak jsem se začala jako samouk učit hrát a posléze jsem už neuměla, ale přece zpívala při kytáře u táboráků, na narozeninových oslavách či při setkáních s přáteli.

A pak přišla výzva. Psal se březen 1995. Tehdy mě vyzvala Věrka Tichá, naše nadaná sopranistka, abych přišla podpořit altovou sekci. A tak jsem vstoupila do sboru a začala pilně cvičit. Začátky nebyly vůbec lehké. Projevilo se pole nezorané. Tedy nulová znalost not, harmonií, notových značek aj. Jak říkávala jedna naše spolupěvkyně z altů: „Máme to těžké, my, co jsme chyběly v hudební přípravce“.

Musím říci, že mně v začátcích, ale i později, velmi pomáhala naše dirigentka Lydie nahráváním altových partů tehdy ještě na kazety. Co já jich mám ještě doma schovaných! K tomu jedna úsměvná odbočka: Zdeněk, manžel, byl často doma nechtěným posluchačem mých opakovaných cvičení pro něj nezáživných altových partů. Dlouho taky nešel na žádný můj (náš) koncert. Ale jednou, tuším, že to bylo v kostele u Klimenta, dorazil. Vystoupení končilo velmi efektně, odcházeli jsme špalírem s písní „Každý den

Pán mi sílu dává“ a já viděla v jeho tváři úžas, nadšení. Doma říkal: „Ale to je něco úplně jiného, než když ty doma cvičíš“.

Od té doby jsem odzpívala na 150 koncertů a jiných vystoupení. Vedu si svoji kroniku. První tři roky jsem nevynechala žádné vystoupení a to byly naše děti opravdu malé. Jak jistě víte, pořádáme pravidelné velikonoční a vánoční koncerty, doprovázíme zpěvem ranní bohoslužby, zpíváme při svatbách našich kolegů, dokonce už i při křtech dětí Našich Pěvců. Zúčastnili jsme se i pěvecké soutěže, nahrávali pro rozhlas. Zpíváme i v katolických kostelech v rámci ekumenických bohoslužeb, nahráli jsme několik CD. Zpíváme doma i v zahraničí.

A já jsem šťastná. Spojují se dvě silné touhy. Láska ke zpěvu a láska k Bohu. Dříve převládalo to prvé, nyní jsem se prozpívala (nebo spíše prožila) k tomu druhému. Zpívání v Pěvcích totiž silně podpořilo mé hledání.

Nebyla jsem pokřtěna hned po narození. Paradoxně mně to umožnilo svobodně si hledat cestu a díky tomu silně stát za svým rozhodnutím. Můj křest v r. 1993 vedl tehdejší dejvický farář Miloš Rejchrt. Byl zajímavý i tím, že šlo vlastně o dvojkřest. Se mnou byla křtěna i moje mladší dcera Zdenka. Ale to byl jen začátek všeho. Ale velmi důležitý. Od té doby se v mém životě mnohé změnilo. K lepšímu. Protože můj život dostal smysl.

Závěrem této mé zповědi chci vyjádřit vděčnost, že existují Naši Pěvci. Bez osobní podpory konkrétních lidiček ze sboru bych se nedostala nikdy tam, kde jsem. Bez možnosti vyzpívat své emoce, uklidnit bolavou mysl a sdělit Bohu svá přání a touhy bych nenašla svoje místo v životě. Takže i když poslední roky přibýly pauzy v mých účastech na koncertech, a to nechtěné pauzy dané zdravotními důvody, o to více si vážím okamžiků, kdy je mi dopřáno zpívat, zkrátka prožít vystoupení pěvecky, lidsky i duchovně.

Jiřina Muzikářová

Výlet do Úholiček

První zářijovou neděli se děti v doprovodu rodičů, prarodičů, kmotřů a naší milé faráčky Lenky Ridzoňové vypravily na výlet do Úholiček. Rádi jsme se připojili a těšili na poslední záblesk prázdninové nálady.

Cestovali jsme vlakem a v Úholičkách pokračovali silnicí do kopce směrem k místnímu hřišti. Podle věku a rozpoložení jsme se rozprostřeli na kilometru silnice. Ve škarpe jsme našli mrtvého hraboše, kterého Ondra pečlivě prozkoumal a zařadil mezi nejsilnější zážitky z celé výpravy.

Po parném létě nás zaskočil studený vítr, takže jsme zavolali SOS a promrzlí vděčně obklopili spřátelené auto plné zimního vybavení. Omotaní huňatými šálami jsme pokračovali na hřiště. Hřiště se všem moc líbilo, zaujala nás zejména lanovka a provazový most, děti svými akrobatickými kousky pocuchaly nervy babičkám a potěšily tatínky.

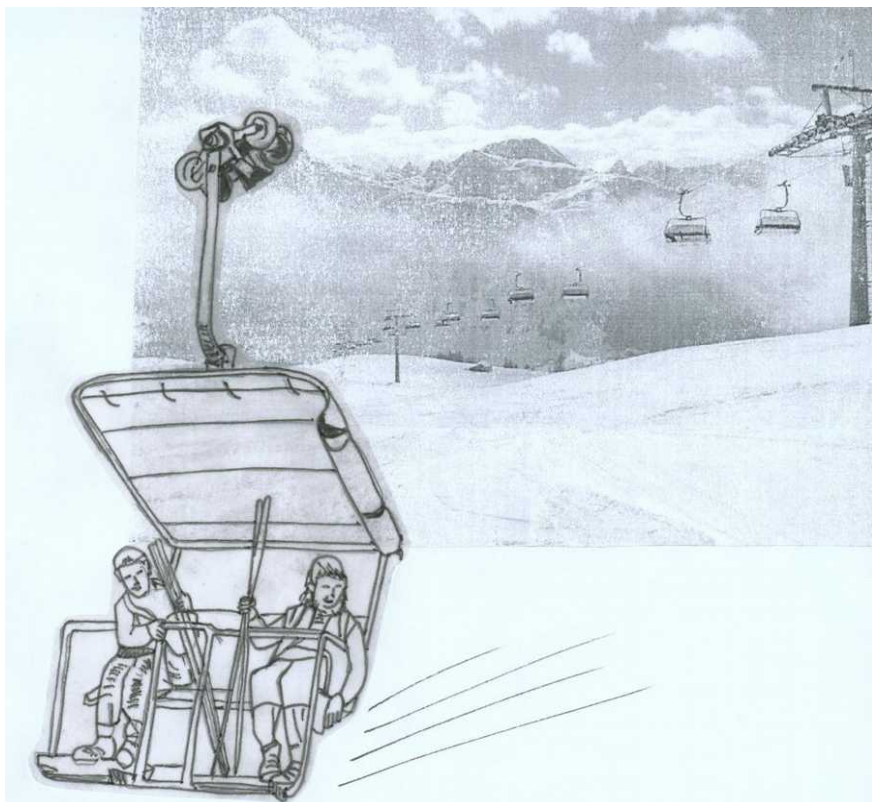
Vít si pomalu hledal cestu přes šály, a když ji našel, dohodli jsme se, že je čas jít na vlak. Ovšem náš odhad času a vzdálenosti nebyl úplně přesný, takže na nádraží už jen nejrychlejší z nás zamávali koncovým světlem vlaku. Přemýšleli jsme, jak naložit s nadbytečnou hodinou času. Zkusili jsme přívoz, ale také mu byla zima a nejel. Naštěstí podél trati vedla pěkná pěšina, která nás dovedla na další zastávku v Řeži. Dokonce nám ještě zbylo dost času, aby se Šimon s Ondrou mohli podívat na druhý břeh Vltavy a zase zpátky.

Michaela Petříčková

Sborový pobyt v Alpách

4.červenec 2015 a nám zítra končí týdenní pobyt v rakouském Kleinwalsertalu.

Je pátek odpoledne, vracíme se z toulek po kopcích a loukách.

Pa, pa milá údolí, kde skoro vždy najdeme Hütte a tam upokojíme zmlsané chuťové buňky.

Pa, pa vysoké štíty hor, kříže s údaji v metrech nad mořem, ach, jsme borci!

Pa, pa bublavé vodopády, květinčky a jiná floro!

Nazdár, pravo/levotočivý skote, lišky v dešti a teplokrevní koňové!

Čeká nás zpáteční cesta k naší Hauschen. Opojené sluncem a napojené kávou zmrzlinovou padla na nás lenošivá. Nožičky, kolena, kolena trucovala. I což, svezeme se lanovkou. Uvelebené v sedačce, tiše se vznášíme vzhůru. Nechceme se nám vystupovat, vždyť je to taková krása, a aj! hle! naše houpátko se odpojilo a letí a letí....

Eva Javornická

Nemalovat čerta na zeď!

Tohle úsloví vzniklo zřejmě ještě v době, kdy pověřiví lidé věřili na magii, zařikávání a jiné nekalé praktiky. Pro tuhle větičku bychom však našli i méně provokativní ekvivalenty, třeba sýčkovat nebo přivolávat neštěstí. Všecky tyto a podobné výrazy ale vyjadřují shodně obavu lidí, aby je snad v budoucnu nepostihlo něco nepříjemného nebo přímo tragického.

Mohlo by se zdát, že jsme proti takovým představám imunní, ale není to tak docela pravda. Pro kolik lidí je téměř opovážlivé mluvit o plánech do budoucnosti - aby se "to" snad nezakřiklo nebo nějak nezvrtlo.

Určité obavy z budoucnosti patří ovšem i ke křesťanské víře. Nemůže nám být přece lhostejné, jak jednou obstojíme před Pánem svého života! Jinak však vidět budoucnost jen v černém světle znamená připravovat se o mnoho dobrého v přítomnosti a vede to k pesimismu.

Spíše pro pobavení uvedu svůj nedávný zážitek:

Kteréhosi parného srpnového odpoledne jsem se procházel kolem vokovické „Pší loučky“ a uviděl jsem ve stínu na lavičce starou paní. Neměla sice s sebou pejska, ale dohlížela na vnuka, který se vozil na dětské lanovce. „To jsou teď ale vedra!“ oslovil jsem ji. „A co podzim!“ reagovala pohotově paní. „Možná, že celý proprší! A kdovíjaká bude zima! Ta taky už kolik roků nestojí za nic!“

Doufám, že ta paní nemalovala čerta na zeď!

heda

Jubilanti v říjnu

Alena MARTINOVSKÁ	85 let	Jelena HLAVSOVÁ	70 let
Milan RYCHETSKÝ	65 let	Jarmila CINKEOVÁ	65 let

Přejeme, aby jim Pán Bůh žehnal a byl jim milostiv.

Oznámení

3. října Noc v kostele pro děti

Zveme děti starší 6 let, aby strávily společně v sobotu 3. října večer a noc ve sboru. Budeme společně jíst, hrát hry, povídat si, zpívat a v noci spát. Začátek v 17 hodin, bližší informace sdělí Lenka Ridzoňová.

22. 10. v 19:00 Petr Kolář

bude hostem římskokatolický kněz, člen České provincie Tovaryšstva Ježíšova. Dva roky pracoval ve vatikánském rozhlase. Po sametové revoluci se vrátil do Čech, pracoval mj. v náboženské redakci Českého rozhlasu. Je nositelem francouzského Řádu čestné legie.

8. 10. 2015 Klub poznávání

Výstava Má vlast - Jízdárna Pražského hradu. V 10 hodin sraz na stanici Pražský hrad.

Naši pěvci

so 10. 10. ve 14 hod. Martin ve zdi: zpívání na svatbě Vl. Dvořáčka a R. Dudové

ne 11. 10. v 9:30 v Dejvicích: zpívání na slavnostních bohoslužbách

st 21. 10. v 18:30 u sv. Michala v Jirchářích: Pocta Albertu Schweitzerovi (v kostele, kde Schweitzer hrával na varhany; účinkují Alfred Strejček, Naši pěvci, Nsango malamú a Lucie Nováková - varhany)

2. - 4. 10. sjezd mládeže v Litoměřicích

7. 11. seminář učitelů NŠ v Plzni, více informací na nástěnce.

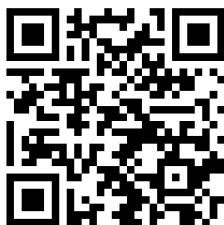
7. 11. konvent pražského seniorátu ve sboru Žižkov 1.

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 20. 10. 2015.

Listopadové číslo vyjde 25. 10. 2015.

Kalendář na říjen 2015

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	4. 10. VP, díkčinění 11. 10. VP 18. 10. 25. 10.	Lenka Ridzoňová Joel Ruml Martin Prudký Pavel Ruml
Biblická hodina	21.9. v 17:30	
Děti	Nedělní škola: neděle v 9:30 Děti 3-8 let: 2. a 4. čtvrtek v měsíci 3. 10. Noc v kostele pro děti pro děti starší 10 let. Od 17 hod.	Biblický zvěřinec
Mládež a dorost	úterý 19:00	
x-cátníci	27.10.15 19:00	
Naši pěvci	Středa 18:30 , koncerty uvedeny na předešlé straně	
Křesťan. služba	18. 10. po bohoslužbách	
Klub poznávání	8. 10. v 10 h., výstava Má vlast - Jízdárna Pražského hradu	
Hodina pohybu	5. 10. a 19. 10. 2015	
Setkání s hostem	22. 10. v 19:00 Petr Kolář, římskokatolický kněz	
Staršovstvo	1. 10. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	pátek v 9:30	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 739 246 347 (Marta Študentová)

<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú **2400319773/2010**